

ระเบียบมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย
ว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการจ้างลูกจ้างชาวต่างประเทศด้วยเงินรายได้
พ.ศ. ๒๕๖๗

โดยที่เป็นการสมควรให้มีหลักเกณฑ์และวิธีการจ้างลูกจ้างชาวต่างประเทศด้วยเงินรายได้ เพื่อจะได้ยึดถือปฏิบัติเป็นแนวทางเดียวกันและเป็นประโยชน์ในการบริหารจัดการ

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๗ (๒) (๑๒) แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล พ.ศ. ๒๕๔๘ ประกอบกับข้อ ๒๖ แห่งระเบียบมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย ว่าด้วยการบริหารการเงินและทรัพย์สินของมหาวิทยาลัย พ.ศ. ๒๕๖๓ และมติสภามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย ในคราวประชุมครั้งที่ ๒๓๙-๕/๒๕๖๗ เมื่อวันที่ ๓๐ พฤษภาคม ๒๕๖๗ จึงวางระเบียบไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย ว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการจ้างลูกจ้างชาวต่างประเทศด้วยเงินรายได้ พ.ศ. ๒๕๖๗”

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศ เป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ยกเลิกระเบียบมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย ว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการจ้างลูกจ้างชาวต่างประเทศด้วยเงินรายได้ พ.ศ. ๒๕๕๙ และให้ใช้ระเบียบนี้แทน

ข้อ ๔ ในระเบียบนี้

“มหาวิทยาลัย” หมายความว่า มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย

“สภามหาวิทยาลัย” หมายความว่า สภามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย

“อธิการบดี” หมายความว่า อธิการบดีมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย

“หน่วยงาน” หมายความว่า วิทยาเขต คณะ วิทยาลัย สำนัก สถาบัน และหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะในสังกัดมหาวิทยาลัย

“หัวหน้าหน่วยงาน” หมายความว่า รองอธิการบดีประจำวิทยาเขต คณบดี ผู้อำนวยการวิทยาลัย ผู้อำนวยการสำนัก ผู้อำนวยการสถาบัน และหัวหน้าหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะในสังกัดมหาวิทยาลัย

“ลูกจ้างชาวต่างประเทศ” หมายความว่า บุคคลที่ได้รับการจ้างให้ปฏิบัติงานเต็มเวลาในมหาวิทยาลัยด้วยเงินรายได้ซึ่งไม่ใช่ผู้มีสัญชาติไทย

“เงินรายได้” หมายความว่า เงินรายได้ของหน่วยงาน

“ปี” หมายความว่า ปีงบประมาณ

ข้อ ๕ การจ้างลูกจ้างชาวต่างประเทศเข้าปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัยให้จ้างได้ในตำแหน่งอาจารย์ผู้เชี่ยวชาญ และตำแหน่งอื่นตามที่มหาวิทยาลัยกำหนด โดยต้องมีคุณสมบัติเฉพาะตำแหน่ง ดังนี้

๕.๑ ตำแหน่งอาจารย์

๕.๑.๑ สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีขึ้นไป
๕.๑.๒ มีบุคลิกและลักษณะที่เหมาะสมกับการเป็นครู ตามที่ ก.บ.ม. กำหนด
๕.๑.๓ อายุไม่เกิน ๗๐ ปี
๕.๑.๔ กรณีสอนวิชาภาษาอังกฤษ แต่ไม่ได้เป็นเจ้าของภาษา ได้แก่ ประเทศอังกฤษ สหรัฐอเมริกา แคนาดา ออสเตรเลีย และนิวซีแลนด์ ให้ยื่นผลคะแนนทดสอบภาษาอังกฤษ IELTS ไม่ต่ำกว่า ๖.๕ หรือเทียบเกณฑ์อื่นในระดับเดียวกัน

๕.๑.๕ กรณีสอนภาษาอื่น และไม่ได้เป็นเจ้าของภาษาที่สอน ให้ยื่นผลคะแนนทดสอบ ตามเกณฑ์มาตรฐานของภาษานั้น

๕.๒ ตำแหน่งผู้เชี่ยวชาญ

๕.๒.๑ สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีขึ้นไป
๕.๒.๒ มีบุคลิกและลักษณะที่เหมาะสมกับการเป็นครู ตามที่ ก.บ.ม. กำหนด
๕.๒.๓ อายุไม่เกิน ๗๐ ปี
๕.๒.๔ มีประสบการณ์การสอนในสถาบันอุดมศึกษาอย่างน้อย ๒ ปี หรือมีผลงานทางวิชาการที่ได้รับการเผยแพร่ไม่ต่ำกว่าระดับชาติ

๕.๓ ตำแหน่งอื่นตามที่มหาวิทยาลัยกำหนด คุณสมบัติให้เป็นไปตามที่มหาวิทยาลัยกำหนด

กรณีมีเหตุผลและความจำเป็นอย่างยิ่ง หน่วยงานอาจเสนอขอจ้างลูกจ้างชาวต่างประเทศ ตามข้อ ๕.๑ และ ๕.๒ ที่มีความรู้ความสามารถ และประสบการณ์ซึ่งเป็นประโยชน์ต่อการปฏิบัติงานโดยมีคุณสมบัติแตกต่างไปจากหลักเกณฑ์ข้างต้น ทั้งนี้ให้อยู่ในดุลยพินิจของอธิการบดี

ข้อ ๖ ลูกจ้างชาวต่างประเทศมีภาระหน้าที่ ดังนี้

๖.๑ ตำแหน่งอาจารย์ มีหน้าที่สอน ให้คำแนะนำ ปรึกษา และปฏิบัติงานอื่น ๆ ตามที่หน่วยงานมอบหมาย

๖.๒ ตำแหน่งผู้เชี่ยวชาญ มีหน้าที่ดังนี้

๖.๒.๑ สอนให้คำแนะนำ ปรึกษา หรือปฏิบัติงานอื่น ๆ ตามที่หน่วยงานมอบหมาย
๖.๒.๒ จัดกิจกรรมหรือโครงการเพื่อพัฒนานักศึกษาและบุคลากร
๖.๒.๓ ทำงานวิจัยหรือผลงานทางวิชาการและเผยแพร่ในวารสารวิชาการไม่ต่ำกว่าระดับชาติ อย่างน้อยปีละ ๑ ผลงาน

๖.๓ ตำแหน่งอื่นตามที่มหาวิทยาลัยกำหนด มีหน้าที่ตามที่มหาวิทยาลัยกำหนด

ข้อ ๗ หน่วยงานที่ประสงค์จะจ้างลูกจ้างชาวต่างประเทศให้เสนอขออนุญาตต่อวิทยาเขต/มหาวิทยาลัยหรือหน่วยงานที่ได้รับมอบหมายจากมหาวิทยาลัย เมื่อได้รับอนุญาตให้จ้างแล้วให้หน่วยงานจัดให้ลูกจ้างชาวต่างประเทศทำสัญญาจ้างตามแบบที่มหาวิทยาลัยกำหนด และเสนอต่อวิทยาเขต/มหาวิทยาลัยหรือหน่วยงานอื่นที่มหาวิทยาลัยมอบหมายเพื่อส่งจ้าง

ข้อ ๘ การจ้างลูกจ้างชาวต่างประเทศให้จ้างคราวละไม่เกิน ๑ ปี หากหน่วยงานประสงค์จะต่อสัญญาจ้างในปีต่อไปให้ดำเนินการต่อสัญญาจ้างให้แล้วเสร็จก่อนสิ้นสุดสัญญาจ้าง โดยลูกจ้างชาวต่างประเทศที่จะมีสิทธิได้รับการจ้างในปีถัดไปต้องมีผลการปฏิบัติงานไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๗๐ ตามหลักเกณฑ์การประเมิน ในข้อ ๑๖

ข้อ ๙ ค่าจ้างลูกจ้างชาวต่างประเทศให้จ้างในอัตราค่าจ้างที่มหาวิทยาลัยกำหนดโดยความเห็นชอบของสภามหาวิทยาลัย และให้นำหลักเกณฑ์และวิธีการเบิกจ่ายค่าจ้างของลูกจ้างชั่วคราวที่กระทรวงการคลังกำหนดมาใช้บังคับโดยอนุโลม ดังบัญชีอัตราค่าจ้างลูกจ้างชาวต่างประเทศแนบท้ายระเบียบนี้

ข้อ ๑๐ การเพิ่มค่าจ้างลูกจ้างชาวต่างประเทศ ให้เพิ่มค่าจ้างให้แก่ผู้ที่ได้รับการจ้างให้ปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัยมาแล้วไม่น้อยกว่า ๒ ปี โดยเพิ่มค่าจ้างได้ปีละ ๑ ครั้ง ในวันที่ ๑ ตุลาคม ในอัตราไม่เกินร้อยละ ๓ ของค่าจ้าง จำนวนเงินเพิ่มค่าจ้างที่คำนวณได้ ถ้ามีเศษไม่ถึงสิบบาทให้ปัดเป็นสิบบาท โดยผู้ที่จะมีสิทธิได้รับการพิจารณาเพิ่มค่าจ้างต้องมีผลการประเมินการปฏิบัติงานไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๗๐ ตามเกณฑ์คะแนนและร้อยละดังนี้

คะแนนระหว่าง ๗๐ - ๗๙	มีสิทธิเพิ่มค่าจ้างร้อยละ ๑
คะแนนระหว่าง ๘๐ - ๘๙	มีสิทธิเพิ่มค่าจ้างร้อยละ ๒
คะแนนระหว่าง ๙๐ - ๑๐๐	มีสิทธิเพิ่มค่าจ้างร้อยละ ๓

ข้อ ๑๑ ลูกจ้างชาวต่างประเทศตำแหน่งอาจารย์ที่มีคุณสมบัติในตำแหน่งผู้เชี่ยวชาญและได้รับค่าจ้างถึงขั้นต่ำของตำแหน่งที่ประสงค์จะขอปรับตำแหน่งและหน่วยงานเห็นชอบ ทั้งนี้ต้องผ่านการประเมินเพื่อปรับตำแหน่งจากหน่วยงานและได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการประจำหน่วยงานแล้ว จึงเสนออธิการบดีเพื่อพิจารณาปรับตำแหน่งและรับค่าจ้างในตำแหน่งผู้เชี่ยวชาญ

ข้อ ๑๒ ให้มหาวิทยาลัยดำเนินการให้ลูกจ้างชาวต่างประเทศเข้าเป็นผู้ประกันตนตามกฎหมายการประกันสังคม โดยได้รับสิทธิประโยชน์ และมีหน้าที่ต้องปฏิบัติตามกฎหมายการประกันสังคม

ข้อ ๑๓ ลูกจ้างชาวต่างประเทศมีสิทธิลาโดยได้รับค่าจ้างระหว่างลาดังนี้

๑๓.๑ ลาป่วย ปีหนึ่งไม่เกิน ๘ วันทำการในปีที่ได้รับการจ้างครั้งแรก และไม่เกิน ๑๕ วันทำการในปีถัดไปซึ่งเป็นการจ้างต่อเนื่องเว้นแต่ในกรณีที่ปีแรกปฏิบัติงานไม่ครบ ๖ เดือน ไม่มีสิทธิได้รับค่าจ้างในระหว่างลา

กรณีหน่วยงานเห็นสมควรให้มีใบรับรองแพทย์ประกอบการลาป่วยจะกำหนดให้แนบใบรับรองแพทย์พร้อมกับการยื่นใบลาด้วยก็ได้

๑๓.๒ ลาคลอดบุตร ปีหนึ่งไม่เกิน ๙๐ วัน โดยมีสิทธิได้รับค่าจ้างจากมหาวิทยาลัย ๔๕ วัน เว้นแต่ในกรณีที่ปีแรกปฏิบัติงานไม่ครบ ๗ เดือน ไม่มีสิทธิได้รับค่าจ้างระหว่างลา

๑๓.๓ ลาพักผ่อน ปีหนึ่งไม่เกิน ๑๐ วันทำการ เว้นแต่ปีแรกที่ได้รับการจ้างไว้ ๑ ปี หากยังปฏิบัติงานไม่ครบ ๖ เดือน ไม่มีสิทธิได้รับค่าจ้างระหว่างลา

ลูกจ้างชาวต่างประเทศที่ได้รับการจ้างในปีแรกไม่ครบ ๑ ปี ไม่มีสิทธิลาพักผ่อน

๑๓.๔ การลาของลูกจ้างชาวต่างประเทศ นอกเหนือจากข้างต้นจะไม่ได้รับค่าจ้างในวันลา

ข้อ ๑๔ มหาวิทยาลัยหรือหน่วยงานอาจสั่งให้ลูกจ้างชาวต่างประเทศเดินทางไปราชการภายในประเทศได้เพื่อประโยชน์ของมหาวิทยาลัย โดยการเบิกค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการให้เบิกจ่ายจากเงินรายได้ โดยนำหลักเกณฑ์และวิธีการเบิกค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการที่กระทรวงการคลังกำหนดมาใช้บังคับโดยอนุโลม

ข้อ ๑๕ ลูกจ้างชาวต่างประเทศอาจได้รับสนับสนุนเงินรายได้จากหน่วยงานเพื่อทำวิจัย
สิ่งประดิษฐ์ นวัตกรรม หรืองานสร้างสรรค์ รวมถึงค่าใช้จ่ายในการเผยแพร่ผลงาน

ข้อ ๑๖ การประเมินผลการปฏิบัติงานของลูกจ้างชาวต่างประเทศให้ประเมินปีละ ๑ ครั้ง
ในระหว่างวันที่ ๑ ตุลาคม ถึง ๓๐ กันยายน ของปีถัดไป โดยให้ผู้บังคับบัญชาของลูกจ้างชาวต่างประเทศ
ตามลำดับเป็นผู้ประเมินผลการปฏิบัติงาน

การกำหนดตัวชี้วัดในการประเมินและแบบประเมินให้หน่วยงานต้นสังกัดของลูกจ้าง
ชาวต่างประเทศเป็นผู้กำหนด โดยอย่างน้อยต้องมีการประเมินในเรื่อง ความรู้ความสามารถ ความรับผิดชอบ
ความอดทน ความคิดสร้างสรรค์ การประพฤติตนเหมาะสมกับตำแหน่ง และพฤติกรรมในการมาปฏิบัติงาน

การประเมินผลการปฏิบัติงานเพื่อขอปรับตำแหน่งลูกจ้างชาวต่างประเทศเพื่อจ้างในตำแหน่ง
ผู้เชี่ยวชาญ นอกจากต้องประเมินตามวรรคสองแล้ว ให้หน่วยงานแนบผลงานที่แสดงให้เห็นถึงความเชี่ยวชาญ
ของลูกจ้างชาวต่างประเทศที่จะขอปรับตำแหน่งด้วย

การต่อสัญญาจ้างลูกจ้างชาวต่างประเทศในปีถัดไป เพื่อประโยชน์ในการดำเนินการเกี่ยวกับการ
พำนักลูกจ้างชาวต่างประเทศในประเทศไทย ให้หน่วยงานใช้ผลการประเมิน ระหว่างวันที่ ๑ ตุลาคมปีหนึ่ง
ถึง ๓๑ สิงหาคมของปีถัดไป มาประกอบการเสนอต่อสัญญาจ้าง เมื่อสิ้นรอบการประเมินแล้ว ให้หน่วยงาน
รายงานผลการประเมินการปฏิบัติงานให้มหาวิทยาลัยทราบ

ข้อ ๑๗ ผลการประเมินตามข้อ ๑๖ ให้หน่วยงานนำไปใช้ประกอบการพิจารณาเสนอขอจ้าง
ในปีถัดไป เสนอขอเพิ่มค่าจ้าง และเสนอขอปรับตำแหน่งลูกจ้างชาวต่างประเทศ ทั้งนี้ลูกจ้างชาวต่างประเทศ
รายได้ที่มีผลการประเมินต่ำกว่าร้อยละ ๗๐ ให้เลิกจ้างทันที

ข้อ ๑๘ ลูกจ้างชาวต่างประเทศที่ได้รับการจ้างจากมหาวิทยาลัยตามหลักเกณฑ์และวิธีการอื่น
ก่อนระเบียบนี้ใช้บังคับ ให้ถือว่าเป็นลูกจ้างชาวต่างประเทศตามระเบียบนี้

ข้อ ๑๙ ให้มหาวิทยาลัยปรับค่าจ้างลูกจ้างชาวต่างประเทศตามข้อ ๑๘ ตามตำแหน่งที่ได้รับ
การจ้างจากมหาวิทยาลัย เข้าสู่บัญชีอัตราค่าจ้างลูกจ้างชาวต่างประเทศท้ายระเบียบนี้ ตั้งแต่วันที่ประกาศ
ฉบับนี้ใช้บังคับ เว้นแต่ลูกจ้างชาวต่างประเทศที่ได้รับค่าจ้างเกินกว่าขั้นต่ำของตำแหน่งตามบัญชีอัตราค่าจ้าง
ลูกจ้างชาวต่างประเทศท้ายระเบียบนี้ให้ได้รับค่าจ้างในอัตราเดิม

ข้อ ๒๐ ให้อธิการบดีรักษาการตามระเบียบนี้ และให้มีอำนาจในการลงนามสัญญาจ้าง ออก
คำสั่งจ้าง ออกประกาศที่เกี่ยวข้องกับลูกจ้างชาวต่างประเทศ รวมถึงให้มีอำนาจในการตีความและวินิจฉัย
ปัญหาที่เกิดจากการใช้ระเบียบนี้ การตีความและการวินิจฉัยของอธิการบดีให้ถือเป็นที่สุด

ประกาศ ณ วันที่ ๓๐ เดือน พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๖๗

(ศาสตราจารย์กิตติคุณเปี่ยมศักดิ์ เมนะเสวต)
นายกสภามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย

บัญชีอัตราค่าจ้างลูกจ้างชาวต่างประเทศ แบนท้ายระเบียบมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย
ว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการจ้างลูกจ้างชาวต่างประเทศด้วยเงินรายได้ พ.ศ. ๒๕๖๗

ตำแหน่ง	หน้าที่ความรับผิดชอบ		ปริญญาตรี	ปริญญาโท	ปริญญาเอก
อาจารย์	สอนภาษา	เจ้าของภาษา	๒๘,๐๐๐-๓๔,๗๒๐	๓๐,๐๐๐-๓๖,๓๐๐	๓๒,๐๐๐-๓๘,๗๐๐
		ไม่ใช่เจ้าของภาษา	๒๖,๐๐๐-๓๒,๒๔๐	๒๘,๐๐๐-๓๓,๘๐๐	๓๐,๐๐๐-๓๖,๓๐๐
	สอนวิชาชีพ	-	๒๘,๐๐๐-๓๔,๗๒๐	๓๐,๐๐๐-๓๖,๓๐๐	๓๒,๐๐๐-๓๘,๗๐๐
ผู้เชี่ยวชาญ	สอนภาษา	เจ้าของภาษา	๓๔,๐๐๐-๔๑,๑๐๐	๓๖,๐๐๐-๔๓,๕๐๐	๓๘,๐๐๐-๔๕,๙๐๐
		ไม่ใช่เจ้าของภาษา	๓๒,๐๐๐-๓๘,๗๐๐	๓๔,๐๐๐-๔๐,๑๐๐	๓๖,๐๐๐-๔๑,๕๐๐
	สอนวิชาชีพ	-	๓๔,๐๐๐-๔๑,๑๐๐	๓๖,๐๐๐-๔๓,๕๐๐	๓๘,๐๐๐-๔๕,๙๐๐
ตำแหน่งอื่นตามที่ มหาวิทยาลัย กำหนด	เป็นไปตามที่มหาวิทยาลัยกำหนด		เป็นไปตามที่ มหาวิทยาลัยกำหนด	เป็นไปตามที่ มหาวิทยาลัยกำหนด	เป็นไปตามที่ มหาวิทยาลัยกำหนด